

В. „УТРО“ излиза три пъти
въ мѣсеца.

ЦѢНА:

За година 3 лева, а за стран-
ство се прибавятъ пощенскитѣ
разноски.

ЕДИНЪ БРОЙ 5 СТ.

НЕЗАВИСИМЪ ОБЩЕСТВЕНЪ ЛИСТЪ.

Всичко що се отнася до въ-
тника, се адресира до редакци-
ята му въ гр. Плѣвентъ.

Неплатени писма не се прие-
матъ. Ръкописи назадъ не
се повръщатъ.

За обявления се плаща по
споразумение.

СКРЪБНО ИЗВѢСТІЕ

Съ съкрушено сърдце, извѣстяваме, че
незабравимото ни чадо

БОРИСЪ

на 10 Януарий, слѣдъ 11 дена тежко боледу-
ване, тъкмо на 1½ година прѣдаде Богу духъ,
въ Плѣвентската Държавна болница.

Миръ на прахътъ ти милий ни Борко.

Опечалени родители:

Иванка и Тодоръ М. Кожухарови.

ИВАНЪ ГЕНЧЕВЪ

и. адвокатъ.

и

ВАСИЛЪ Т. ТРОЯНОВЪ

бывши Прокуроръ и дългогодишенъ
АДВОКАТЪ.

Се съдружиха и приематъ да водятъ и
защипаватъ всѣкакъвъ видъ дѣла прѣдъ всички
сѣдилища въ Княжеството.

Писалището имъ се намира ерѣщу памет-
ника до хотелъ „България“.

гр. Плѣвентъ,
30 декември 1906 год.

1—3

ОБЯВЛЕНИЕ

Продавамъ собствената си къща по до-
броволенъ начинъ. Двуетажна съ маза два лю-
кяна и 4 стаи за живѣние, къщата е изра-
ботена отъ тухли, съ дворъ отъ 400 квадратни
метра, въ който се помещаватъ други двѣ стаи
и яхъръ изработени отъ керпичъ на улица
„Гренадерска“ при съседи: Стоянъ Д. Кола-
ровъ, Петръ Топчийски и двѣ улици.

Споразумѣние въ домътъ на Димитръ Цон-
ковъ ул. „Гренадерска“ или при Иванъ Хр.
Сапунджиевъ — бакалинъ.

1—3

Откриването на Народния театръ и сту- денската демонстрация.

Откриването на Народния театръ стана съ
едно тържество, не бивало до сега у насъ и
твърдѣ рядко за коя и да е друга държава тър-
жество, на каквото само прадѣдите на Н. Ц.
Височество сж имали щастието да присѣтствуватъ.

Нахалността и прѣдизвикателството на
царедворската клика, която рече да напрази и
отъ това народно тържество едно чисто царско
забавление, както е правила въ много подобни

случаи, спомогнаха на прѣдставителитѣ на на-
рода, на неговата интелигенция, на студентската
младежъ да даде и този пътъ една хубава плѣс-
ница, както на глутинитѣ лакеи-царедворци,
начело съ разни интенданти и просѣвени мини-
стри, тъй и на самия тѣжнъ господарь. И блѣ-
съка на тържеството при откриването на теа-
търа *вжтръ*, блѣднѣе, тѣ се явява една жалка
комедия, прѣдъ тържественното му откриване
вжнз, на улицата! Освиркването на министри,
на генерали, на висши военни и граждански бю-
рократи, освиркването на вай-постѣ на княза, —
въ всичко това имаше наистина една търже-
ственностъ, единъ величественъ изразъ на на-
кипѣло обществено недовѣние, единъ смѣлъ
жестъ на една още по сѣбла и пълна съ иде-
ални пориви младежъ! Това бѣше най-яркото
проявление на възмущена обществена съвѣсть,
проявена чрѣзъ водителитѣ на нашата интеле-
гентна младежъ — студентството, —противъ об-
шата корупция, на която е обречена страната
отъ четири години насамъ и която посѣгна да
освиркати и единъ храмъ.

Това бѣше едно сѣдинско тържество на
единъ народъ, който откриваше своя *народенъ*
театръ!

И може да се кажече откриването на На-
родния театръ стана наистина по единъ чисто
тържественъ начинъ, по единъ чисто *народенъ*
начинъ, — тъй като подбава на всѣки съзна-
теленъ народъ да отари своитѣ тържества, въ
които той, а не другъ зкой, е вложилъ своя
потъ и своя трудъ!

Царедворската камилла биде смаяна, тя
биде изненадана! Тя не очакваше, че нейното
спокойствие ще биде нарушено тъкмо въ онзи
моментъ, когато тя сѣготвѣше да прѣдстави
прѣдъ своя господарь вѣчното величие на сво-
ята бездарностъ и на сето пустословие.

Тя се готвеше да рази безпрѣдѣлната си
прѣданостъ къмъ своя окровителъ, да изрази
и чрѣзъ голотата на ситѣ жени, вѣрността
и голѣмата любовъ къмъ великия баща на на-
шата страна; тя се готвеше да чуе благата му
дума, да ерѣщне милия погледъ но, о, не,
щастие! Тя биде изигра, тя биде облята, тя
биде освиркана! И не мо тя биде освиркана;
биде освиркана и центната личностъ на това
тържество; биде освиркъ и княза. Това е,
което издава уплахата тази камарила, това е,
което обезпокоява тѣхна душа! Князътъ освир-
канъ, удюдоканъ, какъ се удюдокватъ само
хора, които сж изгуби почитъта и уважението
на своитѣ близки... Да, този, който „не
дава почитъ на страа си, на народа си“,
този, който не може търпи да гледа при от-
криването на театръ, ора като професора Те-
одорова и др. неприя ниму личности, този,
който взима хората въ улицата и ги прави
„велики“, биде освиркъ. Покровителството на
Шарла и Жана биде виркано по единъ най-
тържественъ начинъ! много обяснимо! Тѣй
отплащатъ народитѣ своитѣ господари, ко-
ито не даватъ почитъ уважение на тѣхъ.

Не виждатъ ли хората на тази клика, че
това сж симптоми, това сж прѣдвѣстници, много
очевидни вече, на една по-голѣма борба, която
има всички признаци на революцията?

Не знаятъ ли княжескитѣ крикуни, че
пжтѣтъ, по който сж трѣгнали, е пжтъ на а-
нархията, на размирицитѣ, който ще се отрази
губелно върху правилното развитие на стра-
ната? Не мисли ли княза, най-послѣ, който е
дошълъ да живѣе между този народъ не за
денъ, не за два, а за цѣлъ животъ, който смѣта
да основава династия, „трайна основа на сво-
ето потомство“, че не този е начинътъ, по който
трѣбва да се направлява управлението на единъ
народъ? Врѣмената, когато можеше да се гази
и тѣпче безнаказано единъ народъ, минаха без-
възвратно. Обществения психология е нарастна-
ла, тя не може да търпи това, което е могло
да биде търпяно при бащитѣ и дѣдитѣ на
днешнитѣ князе. Тя не може да не реагира
противъ едно очевидно гаврене не само съ ин-
тереситѣ на единъ народъ, но и съ неговитѣ
чувства! Кога ще биде разбрана, вай-постѣ,
тази истина! Нима не е жалко и смѣшно поло-
жението на единъ държавенъ глава, който, вмѣ-
сто съ аklамация, бива посрѣщанъ съ освирк-
ване и викане и който за да измине 200 м.
разстояние бѣ потрѣбно да вдигне на кракъ
цѣлъ единъ гарнизонъ войска? При едно управ-
ление, изразъ на законитѣ на страната и на
една що-годѣ свободно проявена воля на-
рода, никога сцени, като онзиевечерашнитѣ, не
биха биле възможни. Това нека добръ да се
запомни!

„Демократъ“.

Комарътъ.

Его едно зло съ значителна особенностъ,
което постепенно пуца коренитѣ си все по-
дълбоко и по-дълбоко между общественитѣ сло-
еви. Комарътъ е зло чудотворно; той е страсть,
може да се каже, надъ страститѣ у онзи чо-
вѣкъ, които иматъ нещастieto да сж подадени
на неговитѣ немилостиво-стискащи, грабливи
ноктѣ. Резултатитѣ отъ тая неблагоприятна, за-
щото е неблагоприятна, игра сж извѣстни на всѣ-
кому и на бозайничета даже, прѣкарвали въ
сподѣляне сълзитѣ на майка си при чакане за-
врѣщането, до късни ноци, на съпруга и ко-
марджия. Колко сѣмейства опропости, опропо-
ствава и ще опропости той, какви капиталисти
провали, а той все още обиченъ е за пристра-
стенитъ въ него, щастieto на които се крѣпи
само на надеждата за щастливъ случай. Нѣколко
такива, единични, случаи сж станали причина
за създаването на множество нещастни. обаче,
при все това, той не губи примамливостъта си.
Ако единъ денъ статистиката се занимае и съ
резултатитѣ отъ тоя родъ търговия, бихме и-
мали по-точни данни за самитѣ тѣхъ, обаче, не
малко примѣри, за да можемъ да се доберемъ

до поука, ни показва скоропостижната икономична провала на редица търговци и др., които търгуваха въ дюгени безъ купенкъ и патентъ! Въ града ни отъ нѣкои години насамъ комаржилъкътъ, освенъ гдѣто заби на много мѣста сатанинскитѣ си ноктѣ, но е вече и на цѣна, като модерно занятие за убиване „празното“ врѣме. А пъкъ ние ще кажемъ модерно сръдство за създаване нещастници! Особено за шефовеѣ на нѣкои държавни и обществени учреждения какво не бѣ се казало. Абсурдно е да се мисли даже, че тѣ — ония които играятъ на комаръ — гледатъ добръ работата си.

Надникнете който день искате въ хотелѣ: „Балканъ“ и „Европа“ или въ друго нѣкое питейно заведение, кждѣто се събира цвѣта на обществото и ще видите какви потения, въздишки, караници, прѣсмѣтане „фиси“ и др. ставатъ около маситѣ, кждѣто е завъртено комарджийско гнѣздо. А кои сж хората радѣтели на подобни мерзки гнѣзда? Това сж сѣмковщината отъ класното и основното учителство, рабитѣ отъ военщаната, хърбелитѣ отъ адвокатщината, хилавцитѣ на Темида, прокопсаницитѣ отъ търговското съсловие и др. Каква прония сж сждбата на хората, които сж оставили нѣкои отъ тѣхъ на видни мѣста въ обществения животъ, за да насочватъ работитѣ имъ въ пътя на правдата, истината и пр. А какво мъченическо положение изпитватъ тия жалки играчи, когато сж надвѣсени и замислени надъ картитѣ, за да могатъ да слѣдятъ по-добръ вървежѣтъ на тѣй мамящата работа! Колко пъти вечеря и обѣда сж пропускани, за да не се изпусне възможния случай за добиване печалба. Ахъ... печалбата! — тая русалка на забогатяването, колкото е въ сжщностъ красива, толкова е пъкъ неподатлива и ако си интименъ съ нея при тебе е Раятъ. Но комарджилъкътъ има още една дѣщеря — тя е загубата, за която се тѣй малко мисли. Види се, защото не е тѣй красива. И наистина, не е красива: колкото повече човѣкъ ставъ по-близъкъ съ нея, толкова по-грозна става тя, а въ края на крайщата и омразна: защото е натрапница, нахална въ общението си, безмилостна въ каприза и прищѣвкитѣ си.

Като пишемъ тия редове ний сме длѣжни да кажемъ, че съ тѣхъ не говоримъ нищо за комарѣтъ разиграванъ отъ множеството граждани на нова година; съвсемъ не за тоя комаръ сж тѣ: той е явенъ и става за галенето на традицията. Думата ни е за тайния (занаята) комаръ. За тоя при когото смѣткитѣ се балансиратъ слѣдъ свършването на играта спотайно за да се избѣгне формалната страна на прѣстѣпността, а съ това и отъ силата на закона, ако се хванатъ въ подобна игра. До колкото знаемъ комарѣтъ е въобще забраненъ безъ огледъ на формитѣ и начинитѣ на практикуването му. Но при все това, както казахме и по-горѣ, той се разиграва ежедневно. И какъ да се не разиграва, когато сждници и др. служители сж инициатори за това!

Нима властитѣ не знаятъ за нарушенията по това „занятие“, нима нѣма властници които да играятъ? — Знаятъ и има. А отъ тукъ и неизпълнението на закона за наказване нарушителитѣ му.

Ний, обаче мислимъ, че е вече врѣме да се тури край на дербействата вършени отъ прѣдставители на властѣта за свое удоволствие и да почне изпълнението на законитѣ, така, както трѣбва, а не да се даватъ оглушки и да да се слѣпѣе прѣдъ самитѣ нарушения.

Когато искаме изпълнението на законитѣ, това го правимъ отъ желание да се тури на всѣкѣхъ на лице прѣди всячко законността, защото тамъ кждѣто ти е култъ има и напръдѣкъ, а гдѣто се прирежда е гадостъ, каквато днесъ у насъ се шири налѣво и дѣсно. Властѣта

трѣбва да почне съ прѣслѣдването на комарджийтѣ, за да имъ създаде воля да се откажатъ отъ тоя жалкътъ порокъ, съ една речъ, да имъ помогне да си облагородятъ характера. Почне ли властѣта да върши това, то тя ще докара слѣднитѣ добрини: за играчитѣ — ще ги изцѣри отъ порока да търсятъ вмѣсто щастие нещастие, за обществото — ще го отърве отъ заразителността на тая своего-рода търговия, а за себе си (за властѣта) доказъ, че напълно отстоява на исканията на призванието си. Дано бждемъ чутѣ!

ПЛѢВЕНСКИ ШАРЕНЪ СВѢТЪ!!

(Плѣвенскитѣ дами се умоляватъ да го не четатъ, то се не касае до тѣхъ).

Драга Марийно,

Не можешъ си прѣдстави какво нѣщо е туй провинцията: животъ, шумъ, шайтони, карети, лондоти, куча, кавалери, офицери, ей таквозинка, главата ти да ти се завърти. Ето вече цѣлъ мѣсецъ се дума отъ какъ сме дошли съ нашия който е чиновникъ? ... А пъкъ ази още не съмъ успѣла да се запозная съ цѣлия Плѣвъ.

Прѣди всичко ще ти кажа, че азъ вече не съмъ сжщато отъ главата до краката съмъ понѣмчен.

Нашия видѣлъ динъ хубавъ кустомъ у една шивачка та м зарѣча сжщинкия безъ арболета, съ широкъ ржжави, съ тѣсна фу-ста та да изглеждатъ много грациозна. Па да ми видишъ калкритѣ ... съ високи токови ...

Кай г-жа Петрова че не било на мода да носишъ каскетъ безъ да си забрадена съ шалъ, но той не мисли го знаешъ, той каже на модата днесъ з-несъ се дава тонъ изъ Няполъ (Италия).

Ази се запозная и съ всички по-стра-рички ергени, които по неирѣдвидени случаиности останали с до сега безъ другарки. Ама знаешъ имашъ си тѣ единъ прѣдседателъ го кажи бѣтъ дъртичанъ и като се събератъ у бирарига често си поцѣватъ прочутия ергенски маиъ.

Пардонъ, па катъ видятъ нѣкоя по-лз-кавичка че влезе украсятъ блѣски като жаби кога кажатъ да ѣкатъ.

Ни можешъ да прѣдставишъ, между тѣхъ има единъ ерген! Блазе коя го взема! Жур-фик-сето ѣ щѣжде цѣлъ узножув-ски панаиръ, човѣкамъ има много приятели, знаешъ.

Пардонъ, да ти бясня що е това жур-фиксе. Тукъ жпвота ѣ има своитѣ прѣлести, своитѣ волности своитѣ маски, всѣка работа си има и парата ... Паръ екзамизлъ: на запознането казватъ коню-сансъ, на поклона — герансъ, на любовника — кавалеръ, на срната рандеву; освенъ туй всѣка дама а ѣ особено г-житѣ ... си иматъ единъ особенъ денъ, въ който кж-щата е отворена за всѣки други съ изключе-ние по мжжа. Този денъ за свѣтуване се казва журфиксе, а н денъ санкимъ ще ти кажа всѣка г-жа означава ауденция на приятели и приятели на женитѣ прѣди обѣдъ, а на кавалеритѣ апре-миди, нѣкои отъ по-старичкитѣ пратъ и общи сборъ на дами и кавалери та ѣ даватъ едно забав-ление което се нарича бостонираме (валсъ) нѣщо като нашето „сина-миша опашка“.

Въ нѣкой отъ тия журфиксета се съ-бира повече свѣтъ и о Джум. панаиръ.

Ето това ази наричамъ общество.

Щѣхъ да забравя да ти опиша завче-рашното забавление което стана срѣщу нова година въ градския салонъ „Несгласие“. То бѣше развлечение въ видѣ на забавление. Почти цѣло журфиксе, съ тая разлика че кавалери и дами безъ да се познаватъ даже като поцъркнели се гонятъ. Само туй бѣше жалко че ний г-житѣ много поглеждаме да дойдатъ кавалери да ни поканятъ а пъкъ то отъ женени дъртаци не можешъ се върди, и кавалеритѣ се у жененитѣ се ловеа га че ли си бѣха турнали обичиче, а пъкъ ние г-житѣ дрѣмаме и не ме е срамъ ще си го кажа по единъ сжнъ изкараме. Благода-рение на топовнитѣ гърмежи че ни избавиха отъ туй интересно положение. За сега ти пиша толкова, защото днесъ съмъ поканена на едно журфиксе и часа приближава.

За всичко ще та държа въ течение, Драга, но и ти пиши отъ Васъ.

Цалувате своята прѣдана

Юрданка.

До редакцията на в. „Утро“.

Тукъ.

Уважаеми Г-не Редакторе,

Както Ви е извѣстно, нашия градъ или по-право нашата интелигенция се гордѣе и може би заслужено съ градското ни читалище и библио-тека; тѣй като послѣдната съхранява въ себе си достатъчно умствена храна по всѣкитѣ клонове на науката било въ прѣводъ или оригиналъ. Това е едно отъ радно явление въ нашия културенъ жи-вотъ, — а най-вече за насъ Плѣвѣнци. Когато въ другитѣ градове на нашето отечество мечтаятъ за такава една библиотека, у насъ, слава Богу, тая мечта за тѣхъ, е фактъ свършенъ. Ний има-ме библиотека която може да задоволи и най-ка-прициознитѣ читатели. Обаче използва ли се тя? Ето въпроса на който трѣбва да се позамислимъ и не само да се позамислимъ, а и да отговоримъ, защото отъ неговото правилно разрѣшение за-виси и прогреса на нашия градъ въ културно отношение. Азъ съмъ убѣденъ сто на сто, че тоя складъ отъ умствена храна, заключенъ прилежно въ шкафоветѣ на читалнята, далечъ не е испол-зуванъ; не се използва и нѣма да се използва до като не стане достояние и на по-слабитѣ въ материално отношение граждани. Миналата го-дина на годишното събрание, единъ отъ учите-литѣ при мѣстното V класно мжжко училищце, струва ми се Г-нъ Спасова, прѣдложи начинътъ по който може да се използва библиотеката отъ всѣчки, безъ разлика на материално положение. Той прѣдлагаше, а събранието трѣбваше да при-еме, щото членския вносъ да се намали на 50 ст. мѣсечно, сума която въпрѣки усиленитѣ и сж-ни години ще може да плаща всѣки, който е жа-денъ за наука. Като подѣржамъ напълно мнѣни-ето на г-на Спасова, относително начинътъ на използване библиотеката, най-прилично Ви мо-ля, Господине Редакторе, слѣдъ като се у-бедите и Вие въ приемливостѣта му и пол-зата отъ него за цѣлия ни градъ, да апелирате въ единъ отъ най-близкитѣ броеве на редактира-ния отъ Васъ вѣстникъ „Утро“, къмъ членовеѣ на др-во „Съгласие“ да се съгласятъ съ прѣдло-жението на Г-на Спасова и на годишното събра-ние го узаконятъ. Най-послѣ, библиотеката не трѣбва да ѣ имаме само за луксъ и достояние на по-заможнитѣ граждани, а трѣбва да служи и на по-бѣднитѣ. Да. При това добавямъ, че на-малението на членския вносъ на 50 ст. ще при-влече достатъчно членове, а слѣдователно ще у-величи и приходния бюджетъ на дружеството.

гр. Плѣвъ, 10/1 1907 г.

Съ почитание: Гражданинъ.

Р. С. Пропустнахъ да спомѣна по-горѣ, че дружеството не трѣбва да разчита на членския вносъ като на сръдство за издържане читали-щето, тѣй като то си има други ресурси.

Сжщия.

Б. Р. Въ идущия брой ще е помѣсти спе-циална статия за градската ни библиотека.

- ХРОНИКА -

— **Безъ човѣчна постѣпка.** На тукашна-та желѣзнопътна гара коменданта на сѣщата поручикъ Ангеловъ наказалъ 2 войници отъ запаснитѣ на 6 дена арестъ съ замѣна подъ оръжие на рамо. Едина отъ тѣхъ падналъ въ несвестъ и му били измръзпали всичкитѣ прѣсти на рѣцѣтъ и краката. Съ трудностъ можали да го съживятъ.

Гражданитѣ сѣ се възмутили отъ безчовѣчна постѣпка на този герой поручикъ, най-големия серсеиминъ на би постѣпилъ така жестоко да държи 2 часа подъ пушка войникъ безъ да се помръдне, при 16 градуси студъ.

Войника бакалинъ, затворилъ си дюкна отишълъ да носи кюмюръ, да помогне на държавата въ това положение въ което е сега, а това марсово чедо да постѣпва така.

И „велика“ България, прословутата Япония на близкия изтокъ, справедливо може да се гордѣе съ своята армия, а особено съ своето офицерство, което голѣмата си частъ използва на прѣдѣла и културата на човѣчеството само за своитѣ дрѣхы.

— **Постѣпилите ученици** прѣзъ тази учебна година въ първия курсъ на тукашното Лозарско-овощарско училище сѣ всичко 7 и словомъ седемъ души.

Това, сравнително, слабо записване на ученицитѣ прѣзъ тази учебна година въ това училище обръща вниманието на всѣкого; още повече, че това става тъкмо тогава когато дирекцията на сѣщото полага голѣми грижи за уредбата на разнитѣ кабинети, лаборатории, лозарски музей, оранжерии и пр., които биха биле отъ голѣма полза за учащата се младежъ.

Ний се надѣваме, че дирекцията на Лозарското училище е проучила сѣщиятъ причини на това извънредно слабо посѣщение на училището и вѣрваме, че ще ни се обяснятъ сѣщитѣ при даването на тази годишния отчетъ; което ще стане на патрония празникъ „Св. Мхч. Трифонъ“ на това училище.

Ний ще слѣдимъ и слѣдъ това ще се повърнемъ за да кажемъ, и нашето схващане на причинитѣ за всичко.

— **Слушали** сме често пѣти да се упрѣкватъ нѣкои интелигентни граждани, измежду които и много учители, че не биле членове на Общеобразователното др-во „Съгласие“ въ градътъ ни и че никакъ не сѣ се интересували за работитѣ на последното.

За тази индиферентностъ на учителитѣ, намъ ни се иска да ги извинимъ, когато тѣхния прѣдставителъ — окръжния училищенъ инспекторъ г. Андрѣевъ, при всѣчко, че е около 3 год. въ градътъ ни, като такъвъ, още не имъ е далъ примѣръ да се занимаватъ за членове на помѣнатото дружество и сѣ това да го улеснатъ въ постигане на прѣдпоставените отъ сѣщото цѣли.

— **Дирекцията** на Плевенската дѣвическа прогимназия съобщава на почитаемитѣ граждани и граждани, че при професионалното дѣвическо училище, сѣ съдѣйствието и подкрѣпата на Русенската търговека индустриална камара и Плев. градска община, се открива отъ 15 т. м. безплатенъ вечеренъ практически курсъ по бѣлия (долния) и горния отдѣли и модерна бродерия. За ученички се приематъ госпожици и госпожи безъ разлика на възраст и образование.

Дано се осъществи това начинание!

— **По безплатнитѣ ученически трапезарии.** Изпращатъ ни последната частъ отъ списѣка за доброволнитѣ пожертвувание за изтеклата вече година, отъ които може да се констатира факта, че нашитѣ съграждани щедро жертвуватъ за издържането на трапезарията. Прѣди появяване мисълта въ дружеството за основаване „трапеза“ мнозина мислѣха, че подобно начинание нѣма да намѣри почва въ този градъ, но ето, то се вече опровергава и на 14 т. м. то е фактъ. Прави ни доста добро впечатление това, че много отъ виднитѣ г-жи и г-ци се живо интересуватъ отъ това благотворително дѣло. Когато напѣдналиятъ християнски народи се надпрѣварватъ съ своитѣ благотворителни учрѣждения, като сиропиталища, саваториуми, болници, безплатни трапезарии за бѣдни ученици и тѣмъ подобни, ний не трѣбва да оставяме надира, макаръ и бавно да се дви-

жимъ, защото това е една хумана длъжностъ да помагамъ на бѣднитѣ. Прочее, дружеството изказва своята сърдечна благодарностъ на всѣки пожертвувател, на чиито сръдства ще се хранятъ 50 нещастни дѣца и за напѣдъ то разчита на пожертвуванията отъ страна на всѣкитѣ г-жи и г-да дарители.

СПИСТЪКЪ

на пожертвувателитѣ за безплатнитѣ трапезарии, по случай именитѣ дни, Рождество Христово и новата година отъ Плев. жен. просвѣт. благодѣ. др-во „Пробуждане“:

Г-жа М. Палазова 5 л. Д-ръ В. Попова 6 л., Д-ръ Ив. х. Рачева 5 л., П. Овчарова 4 л., Сп. Ив. Георгиева 2 л., Велизарова 2 л., Д-ръ Кискинова 3 л., Алек. Грънчарова 5 л., П. Петрова 2 л., Райна Хасекиева 1 л., Дан. Драгановъ 1 л., Христина Д-ръ Лечева 3 л., Хр. Данаиловъ 1 л., Хр. Земиревъ 1 л., Кап. Т. Добревъ 1 л., Хр. А. Даскаловъ 1 л., Хр. Ив. Бурджевъ 1 л., Хр. Христовъ 1 л., Хр. Ат. Костовъ 1 л., Хр. Г. Скъботниковъ 1 л., Хр. Ив. Мускуровъ 1 л., Полк. Р. Хаджиевъ 5 л., Кап. Хр. Узуновъ 1 л., Хр. Поповъ 1 л., Хр. Пановъ 1 л., Хр. Ат. Гърковъ 2 л., Д-ръ Ст. Козаровъ 5 л., Ст. Ктрапетровъ 2 л., Ст. Бойчиновъ 2 л., Д-ръ Ст. Спасовъ 5 л., Ст. Н. Янковъ 2 л., Стоянъ Славчевъ 1 л., Д-ръ Ст. Хр. Бърдаровъ 3 л., Ст. П. Ивановъ 1 л., Ст. Г. Поповъ 1 л., Ст. Бояджиевъ 2 л., г-жа М. Трапезария 5 л., В. Петрова 1 л., В. Троицковъ 1 л., В. Дуновъ 2 л., Вас. Каралева 2 л., А. Каракашева 1 л., Вас. Симеонова 2 л., Вас. М. Маринова 1 л., Полк. В. Воденчаровъ 2 л., В. Бояджиевъ 1 л., Кап. В. Бояджиевъ 3 л., Бона Радославова 2 л., Юр. Цвѣтковъ 1 л., Бочо П. Лачовъ 5 л., Юр. Лазаровъ 50 ст. Юр. Кочовъ 1 л., Юр. Спасовъ 1 л., Свѣщ. Юр. Лазаровъ 2 л., Б. Бояджиевъ 1 л., Юр. Табаковъ 10 ст., Юр. Дойчинова 1 л., Юр. Тороманова 1 л., Д-ръ Ив. Лечевъ 5 л., Ив. Явашчиевъ 10 л., Ив. Б. Горанова 2 л., Ив. Георгиевъ 3 л., Ив. Дръновски 1 л., Ив. Докевъ 2 л., Ив. Генчевъ 2 л., Майоръ Ив. Бончевъ 1 л., Ив. П. Пенчева 1 л., Ф. Билива 2 л., Ив. Ат. Стаменовъ 1 л., Зап. полк. И. Ангеловъ 150 л., Ив. Спасовъ 1 л., Ив. С. Гетова 2 л., Капитанъ Ив. Харизановъ 2 л., Василъ Каравасиловъ 1 левъ. Не се чете 1 левъ.

— **Тѣснѣщина.** Тѣснѣщитѣ и то консерваторитѣ отъ социалистическата партия у насъ отъ день-на-день все повече и повече искатъ да ни докажатъ своето „тѣсно“ разбиране на Марксизма. И наистина, колкото имъ се е удавалъ случай да сторятъ това, използвали сѣ го тѣй, както други никой не би направилъ това, когато знае, че то не става за друго, а за да се покаже на хората само, че сѣществуватъ нѣкаква особенна фракция социалисти. Случката съ сумитѣ, събрани общо за стачницитѣ желѣзничари отъ тѣхния хора изъ България, които не сѣ дадени само отъ „консерваторитѣ“ само за „консерваторитѣ стачници“, а употребени само за тѣхъ, е достатъчна да потвърди горното. За да иллюстрираме горнитѣ си сѣждения за тѣхния правственъ пристѣжъ ще си послужимъ съ свѣдѣния цитажъ отъ апела на стачната комисия на Българскитѣ желѣзничари отъ 31/XII 1906 г.: „Комисията знае още, че *тѣснѣщитѣ социалисти* въ София и други градове събиратъ помощи „за желѣзничарската стачка“. За освѣтление ние заявяваме: желѣзничаритѣ съчувственици на тѣснѣщитѣ социалисти изъ цѣлата провинция дѣйствуватъ абсолютно солидарно съ стачната комисия и тя ги поддържа на една нога съ всѣки стачници. Тия другари по професия комисията и тукъ горещо поздравлява въ интереса на общата борба. Но се касае до София, тукъ при тѣснѣщитѣ социалисти стоятъ *най-много* 25 души-стачници, отъ които комисията е дала помощъ на двама. Като се сравни тази цифра 25 съ 3500 стачници, т. е. 15—16-000 стачно население, гражданитѣ и съчувственицитѣ виждатъ, че тѣснѣщитѣ социалисти вършатъ едно ужасно прѣстѣпление сръщу тѣхното желѣзничарство и неговата борба, включая тукъ и тѣхнитѣ съчувственици отъ провинцията, които стоятъ еднакво съ всѣки други съ куражъ въ нашитѣ бойни редове. Тѣ събиратъ „помощи за желѣзничарската стачка“, а въ сѣщностъ, тѣ събиратъ пари за своята група, за себе си, а не за желѣзничаритѣ, и сѣ това просто отнематъ значителна частъ сръдства отъ стачната комисия, въ която тѣ бѣха поканени равноправно да участвуватъ, но тѣ отказаха подъ недостойнитѣ прѣдлогъ, че стачката се насѣквала отъ народната и прогресивната партии, че стачката била неподготвена и осъ-

дена на процадане. По-близу до ума е, че тѣ отказаха, за да иматъ свободни рѣцѣ да събиратъ помощи за „желѣзничарската стачка“.

Когато тѣ мерзко нашитѣ „консерватори“ си пезволяватъ да турятъ непомрачения, здравия разумъ подъ давлението на чувствата за партийна амбиция, тогава нещемъ пропката имъ и казваме: въ тѣхната фракция нѣма ни на йота съвѣстностъ при подбиране сръдствата за доказване тѣснѣщината имъ на всѣка крачка.... А това не ни казва нищо друго, освенъ, че тѣ сѣ роби на фанатизирания, а не революционизирания си умъ. Жалко, но е фактъ!

— **Д-Джбнишкия свещеникъ Н. Духлински.** Често хората, които поне говорятъ, че милѣятъ за общественитѣ работи хвърлятъ не малко нападки върху народното учителство. Дали тѣ сѣ прави или не това е единъ много важенъ въпросъ, който може да се разисква като отдѣлна тема по-обширно и по-обстойно. Но сѣщитѣ тѣзи хора забравятъ и.... съвършено забравятъ, че въ съвършенното общество има една категория държавни служители, на които държавата де факто възлага повече надежди за закрѣпването си, отколкото на учителството. Тази категория служители сѣ свещеницитѣ.

Какъвъ трѣбва да бѣде свещеникътъ и какво очаква държавата отъ него, — това е интересенъ въпросъ, по кой не може да се разглежда на кратко въ хрониката на единъ вѣстникъ. Ето защо ние накратко ще кажемъ нѣколко думи само за тѣй ревностния (!) служителъ свѣщенникъ Н. Духлински.

Свѣщенникъ Н. Духлински е „селски попъ“ отъ категорията на всѣки наши антикварни попове. И ние никога не бихме се занимавали съ личността на единъ попъ, взетъ отъ тѣснѣща на кръчмата (нека не се забравя, че той е бѣлъ кръчмаръ) и поставенъ въ свещенния на църквата олтаръ за да проповѣдва словото божие и да „възпитава“ възрастнитѣ дѣца, ако той не използваше сана си за да прѣчи било правъ или криво на всѣко добро начало въ селото. Отъ едноврѣмешния си амвонъ — кръчмата, каже той често се закрѣпяше по цѣль денъ горанъ прѣстава съ всевъзможни „неосѣни“ маниери и дѣйства за осуетяване уреждането на една нощ отъ типа на Райфайзена. Но не му се отдало. Въ сѣщото врѣме той фарисействува че не му се дало възможностъ да прояви общественна дѣятелностъ. По сѣщия фарисейски маниеръ той работи и сръщу учителското тѣло въ селото, но по този въпросъ ще се повърнемъ слѣдния пѣтъ. Каква е неговата дѣятелностъ въ църквата и каква въ кръчмата ще се повърнемъ пакъ.

Двѣ прѣдставления.

На втория день на коледа сѣ игра пиесата „Педагози“ въ салона на публичната библиотека „Съгласие“. Цѣлата игра се изпълни отъ млади хора, любители на изкуството. Азъ мога да кажа, че играта беше повече отъ удовлетворителна. Като се изостави обстоятелството, че нѣкои изпълнители не си бѣха научили добръ ролитѣ, което на мѣста личеше особено и като се изпусне изъ прѣдъ видъ много лошото изпълнение на тритѣ женски роли безъ г-ца Р. Бръшлянова — всѣчки останали любители играха добръ, на мѣста дори истински артистично. Кашировъ и Р. Бръшлянова изпълниха твърдѣ добръ всѣки моменти въ които взимаха участие. П. Симеоновъ въ ролята на ревизора изпълни играта си много сполучливо съ своята жестикуляция и нервозностъ. Той успѣ да прѣдаде бюрократич. психология на онзи типъ виши чиновници, които виждатъ че силата и правото сѣ на страната на подчинения, но не допускатъ да се обиди началството, и за запазване пристѣжа му винаги струпватъ наказанието върху подчинения. Върбенковъ и Дилчевъ ни изнесоха истински покварени отъ лакейство, празнота и интриги души, човѣкъ като гледаше тѣзи типове неволно му идваха на ума нѣкои отъ тукашнитѣ класни и основни учители.

Идеята на пиесата е да прѣдстави мухлясалата сръда на германското учителство, което

гледа на учителското поприще като на занаят и което убива младата дйтска душа съ автоматизма въ обучението. От друга страна автора изнася на сцената новото поколение учителство, което работи беззавѣтно прѣдадено на своето изкуство съ едно увлечение на ученъ и художникъ (ролята на Каштровъ).

Пиесата е крайно поучителна. Тя нѣма да изгуби за дълго врѣме значението си, а за нашето учителство тя е много нужна, а особено за градското, въ срѣдата на което има типове по лоши и отъ тѣзи, що се прѣдставиха.

**

На 6 того въ сѣщия салонъ се даде стъ страна на библиотеката пиесата „Къмъ звѣздитѣ“ отъ Леонидъ Андрѣевъ. Главнитѣ изпълнители бѣха сѣ сѣщитѣ неуморими любители, които играха и въ „Педагози“ и които ни удивляватъ съ полагащия трудъ. Безъ тѣхъ ние надали бихме имали по-свѣстенъ театъръ прѣвъ зимния сезонъ).

„Къмъ звѣздитѣ“ не е пиеса, не е драма въ обикновенъ смисълъ на думата, тя е редъ картини на ужаса. Силенъ емпесионизмъ, който удря по нервитѣ като опнати метални струни. Едно неизмѣнно настроение на трепетъ и на плачъ дори и когато се смѣятъ героитѣ. Цѣлата игра ни се прѣдставлява като ехо на кървавата руска революция въ тихия идиличенъ кѣтъ на обсерваторията, горѣ къмъ звѣздитѣ, на планината. Това ехо е потрѣсающе, смущава дори спокойната душа на астронома, вѣчно погълнатъ въ безбройнитѣ си изчисления съ отпавенъ погледъ къмъ звѣздитѣ.

Д. Андрѣевъ не изнася завършени типове, той само контури и прѣдизвиква настроения. Като истински декадентъ, той е врачъ на завършеното и опрѣделеното. Той иска, и го постига, да влѣе чрѣвъ играта на артиста мразъ въ житиѣ на зрителя.

Долу тамъ подъ звѣздитѣ по необятната и съ кърви обляна руска земя става ужасното: еврейски погроми, изсичане на тѣпата по площадитѣ, сломяване на борцитѣ по барикадитѣ, запалване на къщи, затвори влажни и убийствени, които влудяватъ и идиотизиратъ най-свършеннитѣ, най-отличнитѣ синове на обществото. И всичко това не смущава звѣздитѣ. Тѣ спятъ тамъ високо безучастни и безсърдечни.

Плющъ. Когато убиха баща ми, майка ми, сестра ми, тѣ пакъ така блѣстеха. Звѣзди!...

И той намразява звѣздитѣ, той вика: „Долу науката“, защото тя иска спокойствие, а сега е потрѣбно вълнуване, работа, участие въ кървавата борба. И отива младия астрономъ долу, на барикадитѣ....

Съ това авторътъ е подчерталъ че царски устройства тероръ спира нормалното обществено развитие, че той спира прогреса и отвлича учения отъ неговата общополезна работа.

До дѣто невъзмутимия старъ ратникъ на науката Сергей Николаевичъ казва, че нищо го не смущава, че му е безразлично, що става долу на земята, защото горѣ, въ мировото пространство, при звѣздитѣ, ставатъ еже секундно по-голѣми катастрофи, всички участници на барикадитѣ ни заявяватъ, че това е дезертиране отъ живота, че това е измѣна на първитѣ граждански длѣжности.

И когато въ края на послѣдната сцена маруся съобщава на всички, че най-стариятъ синъ на побѣлѣлия звѣздоборецъ е вече идиотъ благодарение на ужасния побой, който му нанесла царската полиция въ затвора, душата на стареца е силно потърсена и той слива своитѣ слъзи съ общитѣ слъзи на всички домашни.

Тукъ той произнася силнитѣ думи:

Ако слънцето бѣше по-низко, буржуазията и царскитѣ орждия би угасили и него, за да измратъ въ мрака!

Изпълнението на сценитѣ бѣше твърдѣ сполучливо. То бѣше първо по рода си любителско изпълнение въ нашия градъ.

Младитѣ любители артисти Габровски и Каштровъ играха крайно сполучливо.

П. Симеоновъ изнесе една измѣнена душа на единъ младъ и обездоменъ еврейнъ.

Винаги когато се явяваха на сцената Габровски или Каштровъ, съумѣваха по отдѣлно да създаватъ настроение: Тѣ бѣха единичнитѣ играчи които използваха паузитѣ и асамбла.

Г-ца Р. Бръшлянова би могла да изпълни по сполучливо играта си акс-е имала врѣме да я проучи и усѣти. При все това тя можа да изнесе необходимото за да попълни картината. Имаше обаче играчи, които не бѣха добри подбрани, но ние напълно извиняваме уредника на изпълнението г. Маринъ Милчевъ, понеже знаемъ колко трудъ и незгоди съпровождатъ даването на едно прѣдставление въ града ни, особено когато ни е извѣстно, че интелигенцията, която би трѣбвало да се интересува отъ тѣзи работи, се занимава съ удовольствия отъ ергенски характеръ и съ пиене на бира по локалитѣ.

Настоящия брой има 6 страници.

Опанско Селско Общинско Управление.

ОБЯВЛЕНИЕ.

№ 1150.

с. Опанецъ, 24 Декември 1906 год.

Управлението на Опанската Селска Община, Плъвенска околия, обявява на интересующитѣ се, че на 26 Януарий 1907 год., отъ 2 до 5 часѣтъ подиръ обѣдъ, въ помѣщението на Общинското управление, ще се произведе публиченъ търгъ съ явно наддаване, за експлоатиране на глинената кариера, находяща се въ землището на село Буковлъжъ, Опанска Селска Община, съ срокъ за петъ години, начинай отъ деня на сключване контракта; съ прѣдполагаемо количество за изваждане грубъ материалъ 5000 кубич. метра.

Приблизителната стойностъ на това прѣдприятие е 2500 лева.

Исканий залогъ е 125 лева, приети въ Банкови свидѣтелства, Държав. цѣнни книжа и разписки обр. № 16, издадени отъ Общински Секр.-Бирникъ.

Въ търгътъ се допущатъ само лицата имеюща права на конкуренти, съгласно закона за Общинскитѣ прѣдприятия.

Поемнитѣ условия, смѣткатѣ, образцѣтъ и пр. книжа, могатъ да се прѣглежатъ всеки присѣственъ денъ и часъ въ канцеларията на Общинското управление.

Общински Кметъ: М. Ниновъ.

Секр.-Бирникъ: Кр. Поповъ.

Обявления отъ Сждеб. Пристави:

№ 158

Извѣствамъ, че отъ 15 Януари до 15 Февруари т. г. до 5 ч. слѣдъ пладне ще се продаватъ на втори публиченъ търгъ въ канцеларията ми въ гр. Плъвенъ слѣдующия недвижимъ имотъ находящи се въ Гор. Дѣбнишкото землище, а именно: Имота на Вѣло Вѣлковъ

1) Къща въ Гор. Дѣбникъ съ дворъ 1 д. 5 ара оцѣнени за 20 л.; 2) Нива „Берова Падина“ 6 дек. 2 ара оцѣнени за 12 л.; 3) Нива „Бръста“ 3 дек. оцѣнени за 6 л.; 4) Нива „Глад. върхъ“ 5 дек. 5 ара оцѣнени 10 л.; 5) Нива „Бранището“ 1 дек. и 7 ара оцѣнени за

3 лева; 6) Нива „Кривая“ 5 дек. 2 ара оцѣнени за 10 л.; 7) Лозе „Лозята“ 7 ара оцѣнени за 4 л.; 10) бранище „Голѣмата Юграда“ 13 дек. оцѣнени за 26 лева.

II на Вѣло Цоловъ Вѣлковъ.

1) Къща с. Гор. Дѣбникъ съ дворъ 2 дек. оцѣнени за 20 л.; 2) Нива „Берова Падина“ 5 д. и 7 ара оцѣнени за 11 лева; 3) Нива „Лозята“ 4 дек. и 5 ара оцѣнени за 10 лева; 4) Лозе „Лозята“ 1 дек. оцѣнени за 5 лева; 5) Бранище „Менковото“ 3 дек. оцѣнено за 6 лева; 6) Бранище „Селското“ 6 дек. оцѣнено за 12 лева.

Горнитѣ имоти принадлежатъ на Вѣло Вѣлковъ и Вѣло Цоловъ Делчовъ отъ с. Гор. Дѣбникъ не сѣ заложени продаватъ се по вѣисканието на Плъв. Д-во „Нива“ за 200 лв. лихвитѣ и разноснитѣ по изпълнителния листъ № 3313 издаденъ отъ Плъв. Околийски Мировий Сѣдия Надаванието ще почне отъ цѣната която даде първий купувачъ.

Разглеждане книгата и наддаванието може да стане всекий присѣственъ денъ въ канцеларията ми.

гр. Плъвенъ, 6 декември 1907 год.

Дѣло № 756/96 год.

Сждебенъ Приставъ: С. Тасевъ.

№ 159

Извѣствамъ, че отъ 15 януари до 15 февруари т. г. до 5 ч. слѣдъ пладне ще се продаватъ на втори публиченъ търгъ въ канцеларията ми въ гр. Плъвенъ слѣдующитѣ недвижими имоти находящи се въ с. Марашки Тръстеникъ, а именно:

Имота на Спасъ кръстевъ.

1) Нива мѣсноста „Ров. Кр. Пятъ“ отъ 13 дек. оцѣнени за 27 лева (ипотекирана); 2) Нива мѣсноста „Надъ Лозята“ 19 дек. оцѣн. за 38 л.; 3) Нива мѣсноста „Орѣховския пътъ“ 16 дек оцѣнени за 32 л.; 4) Нива мѣсноста „Сел. валогъ“ отъ 8 дек. 3 ара оцѣнено за 16 л. 60 ст.

Имота на Лазаръ Ценковъ.

1) Нива мѣсноста „Подъ Гигенский връхъ“ отъ 24 дек. оцѣнено за 48 л.; 2) Нива мѣсноста „Савцова Локва“ отъ 22 дек. м. 4 ара оцѣнени за 44 л. 80 ст.; 3) Нива мѣсноста „Срѣнъ долъ“ отъ 14 дек. и 5 ара оцѣнени за 24 л.

Горнитѣ имоти принадлежатъ на Спасъ Кръстевъ и Лазаръ Ценковъ отъ с. Мар. Тръстеникъ има и дълги запрещения продаватъ се по вѣисканието на Плъвенското Д-во „Нива“ за 445 л. и др. по изпълнителния листъ № 2547 издаденъ отъ Плъвенски Околийски Мировий Сѣдия.

Надаванието ще почне отъ цѣната която даде първий купувачъ.

Разглежданието книгата и наддаванието може да става всеки присѣственъ денъ и часъ въ канцеларията ми.

гр. Плъвенъ, 10 януарий 1907 год.

Дѣло № 1016/99 год.

Сждебенъ Приставъ: С. Тасевъ

№ 169

Извѣствамъ, че отъ 16 януарий до 16 февруарий т. г. до 5 ч. слѣдъ пладне ще се продаватъ на втори публиченъ търгъ въ канцеларията ми въ гр. Плъвенъ слѣдующия недвижимъ имотъ находящи се въ Орѣховското землище, а именно:

I. Имота на Нино Лилковъ.

1) Къща съ дворъ отъ 2 дек. и 9 ара оцѣнени за 20 лева.

II Имота на Къто Герчовъ.

1) Къща съ дворъ около 3 дек. и 4 ара оцѣнени за 20 лева; 2) Селище въ село Орѣховица въ „Алишкова Махла“ отъ 3 дек. и 4 ара оцѣнена за 10 лева.

Горнитѣ имоти принадлежатъ на Нино Лилковъ и Къто Герчовъ отъ с. Орѣховица не сѣ заложени продаватъ се по вѣисканието на Плъвен. Д-во „Нива“ за 300 лева лихвитѣ и разноснитѣ по изпълнителния листъ № 3329 издаденъ отъ Плъвен. Окол. Мировий Сѣдия.

Надаванието ще почне отъ цѣната която даде първий купувачъ.

Разглежданието книгата и наддаванието може да става всеки присѣственъ денъ въ канцеларията ми.

гр. Плъвенъ, 1 януарий 1907 год.

Дѣло № 774/1896 год.

Сждебенъ Приставъ: С. Тасевъ.